

KRISTÍNA, 4.A

Kedysi mi ani nenapadlo prihlásiť sa na strednú zdravotnícku školu, moje plány sa točili okolo športového či bilingválneho gymnázia. No raz mi mamka navrhla, či by som nechcela byť sestričkou. Spočiatku som tú predstavu odmietala, ale časom mi to začalo vrtať hlavou. Začala som navštevovať krúžok prvej pomoci. Chytilo ma to za srdce a nakoniec som si dala prihlášky na dve zdravotnícke školy, iná možnosť už pre mňa neexistovala. Chcela som pomáhať a byť tu pre druhých ľudí. Táto škola mi dala oveľa

viac, ako som čakala. Konkrétne prax v nemocnici mi ukázala, že človek má byť vďačný za všetko, čo má, ukázala mi, aká mám byť a naopak aká nechcem byť. Zdravotnícka škola vám nedá len vedomosti, ale formuje vašu osobnosť. Po maturite by som chcela pokračovať v štúdiu na vysokej škole a rozvíjať sa v zdravotníckom odbore. Potom by nasledovalo zahraničie. Nie kvôli tomu, že by sa mi na Slovensku nepáčilo, ale ešte by som chcela spoznávať nové kultúry a zažiť nejaké dobrodružstvá. Človek však nikdy nevie, akou cestou bude v budúcnosti kráčať.

Štyri roky získavania vedomostí na „zdravotke“ ubehli veľmi rýchlo, mnohí akoby si to ešte stále nestihli ani uvedomiť. V roku 2013 niektorí nesmeli, iní zas príliš sebavedome prekročili prah strednej školy. Každopádne prišlo 60 nových tvárí. Dnes ich končí len 52 a všetci chcú zmaturovať, to ich spája. Zaujímalo nás, s akými očakávaniami prišli na túto školu či sa ich očakávania splnili a čo chcú po úspešnom zvládnutí skúšky dospelosti robiť. Tu sú postrehy niektorých maturantov:

NATALIA, 4.B

Už na základnej škole som sa venovala Červenému krížu, zúčastňovala som sa rôznych zdravotníckych súťaží a v oblasti zdravotníctva som sa doslova našla. Hlavným mojím cieľom bolo pomáhať ľuďom v chorobe, zachraňovať život bezbrannému človekovi. Na zdravotku som prichádzala s idealizovanou predstavou o práci zdravotníka, ale počas odbornej praxe v nemocnici sme sa stretli s prácou zdravotníka zoči-voči v realite. Videli sme narodenie i smrť, veľa chorých i trpiacich ľudí a mohla som zistiť, či ma táto práca bude baviť, či je povolá-

nie zdravotníckeho asistenta pre mňa „to pravé orechové“. Teraz som si istá, že som si vybrala správne, lebo práca v nemocnici ma baví a naplňa. Pravdou je, že som si myslela, že na zdravotku sa prihlásia iba ľudia, ktorí chcú pomáhať, bohužiaľ to tak vždy nie je, u niektorých mi chýba taký ľudskejší prístup. Ak sa mi podarí úspešne zmaturovať, chcela by som pokračovať v štúdiu na vysokej škole a potom pracovať v nemocnici alebo v ambulancii. Chcela by som sa zamerať na detské oddelenie alebo gynekologicko-pôrodnické hlavne kvôli tomu, že mám veľmi rada deti a narodenie dieťaťa je pre mňa úžasný zázrak. Táto práca ma robí šťastnou.

NAŠI MATURANTI!